

Hoel anså tyskerne for fiender

Professor Monrad-Krohn håper at Universitetsstriden vil bli belyst

I fredagens rettsmøte i Adolf Hoel-saken ble det avhørt ytterligere to vitner, og for øvrig gikk dagen med til dokumentasjon av Hoels fortsatte forklaring. Så sant det ikke melder seg flere vitner regner man med å kunne begynne med prosedyren i løpet av formiddagen.

Etter at Thorvald Larsen hadde forklart seg om Aula-brannen, uten at det fremkom noe vesentlig nytt, fikk professor Monrad-Krohn for tredje gang ordet til vitneforklaring. Han gikk skarpt imot professor Schjelderups redegjørelse, og kritiserte også professor Molland. Disse to levde fremdeles i selvforherligelse på bekostning av dekanene, og da er det på tide at de blir satt på plass. Vitnet ville ikke ha odløse og uriktige beskyldninger sittende på seg, og håpet at Det Akademiske Kollegium ville ta saken opp og få den belyst.

Av dokumentasjonen fremgikk det at dekanene, som fortsatte sine hemmelige møter etter stengningen, gikk inn for å få frigitt og hjemsendt de arresterte studenter, for å hindre gjenåpning av Universitetet og beskytte Universitetet mot rekvisering til tyske formål, samt for å bevare legatfondene. Hoel støttet dem i dette arbeidet, ble det påpekt.

I et brev fra professor W. W. W. erenskiold til retten heter det bl. a. at Hoel også anså tyskerne for fiender, og han arbeidet på alle måter for Universitetets beste. Aksjonsutvalget representerte ikke Universitetet, mente professor W. W. W. erenskiold.

I sin fortsatte redegjørelse kom Hoel inn på sine økonomiske forhold, og forklarte seg deretter om sine bestrebelser for å hindre at NS-studenter skulle få adgang til de «lukkede» studier. Han mente at hans forhold til studentene var godt. Hoels forklaring vil bli avsluttet i formiddag.

*

Fra forskjellig hold er det fremkommet spørsmål om hvem som gav ordre til Aula-brannen, og om det i det hele tatt stod ansvarlige folk bak. Av et vitne i Hoel-saken, sangeren Svein Bruun, er det blitt fremholdt at «det ytre apparat» i det illegale «pressedirektoratet» stod ansvarlig, og at Koordinasjonskomitéen var blitt orientert på forhånd. Til dette opplyste vitnet Tore Gjelsvik, som var sekretær i KKK, at komitéen ikke var orientert på forhånd.

I tillegg til dette kan Morgenbladet opplyse at noe slikt «direktorat» ikke eksisterte. På den tid Aulabrannen fant sted fungerte etter Koordinasjonskomitéens an-

modning to personer som kontaktmenn mellom komitéen og den illegale presse, hvorav den ene var revisor P. Moen, som flere ganger er nevnt under saken, og som omkom under «Westphalens» forlis. Den andre hadde overhodet ikke hørt planene om å sette fyr på Aulaen omtalt. Det fulle ansvar for ildspåsettelsen hviler derfor på dem som satte på brannen. Noen ordre ovenfra, hverken fra Universitetshold, Hjemmefrontens ledelse eller fra London, kom ikke.

Bisettelser

Den unge, bagavede og lovende student Anne Pernille Vogt ble i går bisatt i Det nye Krematorium under stor deltagelse fra slekt og venner. Fengselsdirektør, pastor A. Hauge, forrettet. Han leste Kirkens ritual og gav uttrykk for det dype vemod som alle følte som var samlet ved båren. Allerede i barneårene, uttalte pastoren, viste Anne Pernille Vogt store evner, og hun utviklet dem, fikk en dyp menneskelighet og sans for alt godt og skjønt. Pastoren minnet til slutt om ordet «Salige er de som tørster etter rettferdighet, for de skal mettes.»

På vegne av studiekamerater ved Universitetet la stud. mag. art. Nils B. Gjessen en krans på båren med en takk for godt kameratskap og for det varme pust fra livet som avdøde hadde vært for dem. Kisten og katafalken var dekket av kranser og blomster i vårens blomsterflor, og foran båren lå kranser fra artiumskamerater og venner ved Studiehjemmet.

Marskalkstavene ble båret av student Pål Bakken, Mandal og stud. real. Christian Lohne, Flekkefjord.

105967